

er bleven enig med dette Ting om Noget, er Enigheden forbi, saasnart Lovforslaget kommer i det andet Thing — saa forlader Regjeringen sit Standpunkt, og Overenskomsten er dermed spildt. Paa andre Omraader har det slet ikke været muligt at opnaa en Overenskomst med den høie Regjering, ja selv hvor der er skaffet Overenskomst tilveie mellem de forskjellige Partier her i Salen, har Regjeringen staaet som en Hindring for Overenskomst. Nogen Villighed fra den høie Regjering's Side til at tage Administrationens Reorganisation under en virkelig gjenmengaende Overveielse har aldrig foreligget. Men naar saa er, er det finansielt uforvarligt at bevilge Forbedringer af Lønninger, thi enhver stykkevis Reform af Lønninger, hvad enten det sker under Form af forhøiet Honorar eller af ligefrem forhøiet Lønning er en Præjudicering ikke blot af selve Lønningslovenes Indhold, men det vil ogsaa præjudicere hele den Reform, uden hvilken en Reform af Lønningslovene er en Meningsløshed. Det vilde kun udsætte og forkludre Forholdene med Hensyn til Lønningerne og ikke tilveiebringe noget som helst Nyttigt og Forvarligt. Dette har Udvalget maattet gjøre sig klart med Hensyn til denne store Række af Lønningsforbedringer, som Regjeringen gjenmengaende har foreslaaet paa denne Finanslovs, og det er i Overensstemmelse med denne Betragtning, at vi foreslaa Thinget at negte samtlige disse Forhøielser som finansielt uforvarlige Forhøielser, der ikke vilde gjøre Andet end at præjudicere og hindre andre Reformers paa dette Omraade, som ere nødvendige. Nu vilde man maaste gjøre den Indvending gjældende, at der jo ingen Grund er for os til at være saa overordentlig sparsommelige, da der er Penge nok i Statskassen og Penge nok i Samfundet. Dette vil jeg bestemt bestride. Der er ikke Penge nok i Samfundet. Vi gaa maast økonomisk temmelig vanskelige Tider i Møde, og om der er Penge nok i Statskassen, det er der ikke et eneste Menneſte, der veed Noget om, thi for at kunne have nogen Mening om, hvorvidt Statskassen er rig nok, og om man kan behyrde Statskassen mere, maa man blot nogenlunde danne sig et Billede af, hvad de Reformers vilde komme til at koste, og hvor store de Skattenedsættelser

ville blive, som vi nødvendigvis ogsaa af økonomiske Grunde maa komme til. Dette er aldeles umuligt under det Regjerings-system, hvorunder vi leve. Det er en Gang bleven meget træffende sagt af et Medlem her i Salen, at dersom § 28 stod op fra de Døde og blev levende, vilde der blive en almindelig finansiell Forstrækkelse over det behyrdende Resultat, den vilde medføre. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa, hvorvidt denne Bemærkning holder Stik, men saameget er sikkert, at der forestaar store Reformers, og det Reformers, der vilde komme til at koste Betydeligt, og der er ikke tilveiebragt den allerjærneste Enighed om, hvorfra alle disse Penge skulle tages. Der stilles samtidig store Krav ikke blot fra Befolkningens Side, men fra hele Udvillingens Side, om en større Nedsættelse af Statter. Hvorledes skulle disse Nedsættelser kunne undværes? Hvorledes skal man sikke sig de fornødne Midler, der kræves til Reformers? Om dette veed man aldeles Intet, og det er aldeles umuligt at danne sig noget Begreb derom, naar man lever under et Regjerings-system, hvor hele Fremtiden ligger fuldstændig som et mørkt, kaotisk Felt for Gjetninger og de vildeste Fantasier. Under saadanne Forhold er det aabenbart en Pligt ikke at behyrde Statskassen mere end høist nødvendigt og at holde Udgifterne nede ved et bestemt Lavmaal, som ikke maa overskrides, medmindre der kan paavises bestemte, klare, overbevisende Grunde for, at det er nødvendigt. Det er derfor det Standpunkt, hvorpaa Udvalgets Flertal har stillet sig, at enhver Udgift, om hvilken det ikke bestemt kan paavises, at den er nødvendig til at holde Administrationen i Gang eller af andre Grunde finansielt af Betydning eller forvarlig, enhver saadan Udgift anse vi det for en finansiell Pligt at modsætte os og at tilraade Thinget at negte, fordi det Modsatte vilde være en uforvarlig Omgang med Statens Midler. Udvalget har imidlertid arbeidet under vanskelige Forhold; jeg er nødt til at berøre det her, men jeg skal gjøre det saa kort som muligt. Det er Alle betjendt, at der synes efter offentlige Udtalelser saavel i samtlige Regjeringspartiers Blade som fra deres Tilhængeres Side at være truffet en Overenskomst og være fuldkommen Enighed om, at man til Foraaret vil have en provisorisk Finanslovs eller et